

בָּרוֹךְ

ברוזה: אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָזֶן
את הָעוֹלָם כִּלוֹ בְּטוֹבוֹ, בְּחֵן בְּחִסְדְךָ
וּבְרָחְמָיו, הַזָּא נוֹתֵן לְחַם לְכָל בְּשֻׁר כִּי לְעֹלָם חָסָדוֹ,
וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל, תָּמִיד לֹא חָסֵר לָנוּ, וְאֵל יְחִסֵּר לָנוּ
מָזֵן לְעֹלָם וַעֲד, בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כי הַזָּא אֵל זֶן
וּמְפִרְגָּס לְכָל וּמְטִיב לְכָל, וּמְבִין מָזֵן לְכָל בְּרִיחָתוֹ
אֲשֶׁר בְּרָא: כִּי אָמַר, פֹּתַח אֶת יָדֶךָ, וּמְשִׁבְעָךְ לְכָל
חֵי רָצֵן: ברוזה אַתָּה יְיָ, הוּא תְּהִלָּתְךָ;

בָּנָה

אָרֶן חַמְדָה טוֹבָה וּרְחַבָּה, וְעַל שְׁחוֹצָאתָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִאָרֶץ מִצְרָיִם, וּפְדִיבָתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל
כְּרִיחָךְ שְׁחַתְמָת בְּבָשָׂרֵנוּ, וְעַל תּוֹרָתְךָ שְׁלִמְדָתָנוּ, וְעַל
חַקּוֹךְ שְׁהַדְעָתָנוּ, וְעַל חַיִם חַן וְחַסְד שְׁחֹנְנָתָנוּ, וְעַל
אֲכִילָת מָז֔ן שָׁאָתָה זוּ וּמִפְרָגָם אוֹתָנוּ תְּמִיד, בְּכָל יָמָן
וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעה:

בחנוכה ופורים אומרים כאן ועל הניסים

וְעַל

זעַל הַכָּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנָהָנוּ מְוִדִּים לְךָ וּמְבָרָכִים
אֶתְּךָ יְתָבֵרָךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וְעַד כְּפָתּוֹב וְאַבְלָת וְשְׁבָעָת וּבָרָכת אֶת יי אֱלֹהֵינוּ
עַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר נְתַן לְךָ פְּתֻוחָת אַפְתָּחָה יי עַל
הָאָרֶץ וְעַל הַמִּזְבֵּחַ

אשכני

בפָרֹזֶם יְלַמֵּדוּ עֲלֵיכֶם וְעַלְמֵנוּ זָכוֹת, שְׂתָהָא
לְאַוְתִּירָה נִילָּה זְנוּנָה בְּרַבָּה מְאַת

אלדים ואדם: נזכרה מאליה ישענו ונמציא חן ושבל טוב בעני

ニシバト ובר"ח וו"ט וחוה"מ וראש השנה אומרים כאן הרחמן

הרחמן, הוא ישבנו לימות המשיח ולחיי העולם
הבא ועתידיו (באותו תקופה יתגלו אמתם יתגלו גם גורמים

טלהו מלכה אוטרייס: **מְגֹדֵל** יישועות מלכנו, ועשה חסך למשיחו,
לידוד ולזורעו עד עולם: עשה שלום במרומין, הוא יעשה
שלום עליינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

רָאֵן את ייְ קָדְשָׁיו, כי אין מהסורת ליראיו: בפירות
ראשו ורבעונו, ודרשי ייְ לא יחסנו כלל טוב: והזהו:

לְלִי בַּי טוֹב, בַּי לְעוֹלָם חֲסֹדוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדָךְ, וּמְשֻׁבֵּעַ לְכָל
חַי רָצֹן: בְּרוּךְ הָגָבָר אֲשֶׁר יְבַטֵּח בַּי, וְהִיא יְיִ מְבַטְּחוֹ:
גָּעָר חַיִתִי, נָם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאָיתִי צְדִיק גָּעוֹב, וּוּרְעֹו מְבַקֵּשׁ
לְחִמָּה: יְיִ עָז לְעַמּוֹ יִתְּנוּ, יְיִ בָּרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשִׁלּוּם:

בראש חדש וו"ט וחוה"מ וראש השנה אומרים:
אלדיות ואלדי אבותינו, י"ה ר' בא ר' ניע, דראיה תרץיה ר' טכני.
פרק זיינר ובירושן ופקדנש, זיברין אבותינו, חביבון בשים
אנ דוד עבדך, חביבון ר' רושלים ער קדרש, זיברין כל עמד
נית י"זאל ר' פג'ז, ל' פ'ישה ר' מטה, ר' יונק'ר ויל'חטט
תהיים ופ'של'ום ב'ום פ'ט'ה ר' ראש החדש ור' מג הפטנות
וואלה. ספקהו תג השבעות תהה. פאמה תג הפטנות תהה. גאנז מהו
הפטנות תהה שפְּנֵי עֲזָרָה הַמֶּגֶן תהה. פאמה האהן סטערן תהה. פאמה
אלדי האבותים מוצ' אומ' ה'גבורים תהה. זיברין י' אלדיינו בו ר' מטה.
אקדרט בו ל'ברכה. הדשעינו בו ל'ח'ים מוכבים. וקידר ר' ישעה
חרטטם. חום הטען ודרס עליינו והושעינו. כי אלדי עיניין. כי

בשכת אומרים:

רְחֵם נָא יי אֱלֹהִינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלָם
עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּנְךָ בְּבֹזֶךָ, וְעַל מֶלֶכְתְּךָ
בֵּית דָּוד מֶשְׁיחָךְ, וְעַל הַבִּית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שָׁנְקָרָא
שָׁמֶךְ עֲלֵינוּ. אֱלֹהִינוּ, אָבִינוּ, רַעֲנוּ, זָוַעֲנוּ, פְּרַנְסָנוּ, וּכְלַכְלָנוּ,
וּהַרְוִיחָנוּ, וּהַרְוחָ לְנָנוּ יי אֱלֹהִינוּ מִהְרָה מִבְּלָ צְרוּתֵינוּ. וְנָא,
אֶל תַּצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהִינוּ, לֹא לִידֵי מִתְנָתָה בְּשֻׁר וְדָם וְלֹא
לִידֵי הַלּוֹאֶתֶם. כִּי אִם לִידֵי הַמְּלָאָה, הַפְּתָוחָה, הַקְּדוֹשָׁה
וּהַרְחָבָה, שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וְעַד:

בשבת אומרים כאן רצה, ובר"ח ויו"ט וחוה"מ וראש השנה אומרים יعلا ויבוא:

וְבָנֶה יְרוֹשָׁלַיִם עִיר הַקָּדֵשׁ
בְּמִהְרָה בִּימֵינוֹ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה בָּנוּה בְּרָחָמֵיךְ
יְרוֹשָׁלַיִם. אָמֵן:

لחנוכה ופורים	לחנוכה
לפורים	על הנסائم, ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשיעות ועל הנפלאות, ועל הנחמות, ועל המלחמות, שעשויה
לאבותינו בימים רם בzman הזה:	בפני פתחיםו בן יוחנן בין נחל, חטמוא ובני, בטענה טרבותין הרשותה, על עם ישראל, להשבים תורה, ולהשיבם בזק רצינה, ואלה בחרטם נביבם.

קדושים יעקב. רוענו רועה ישראל. המליך הטוב
מהטיב לב. שבל יום יום הוא הטיב לנו. הוא מטיב
לנו. הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו. הוא גמלנו. הוא יגמלנו
עד חן וחסד וرحمות וריזוח נחלה וכל-טוב: (וועניש אפנ)

הרהםן הוא ישבה על כסא כבודו: קרכמן
הוא ישבה בשמיים וארץ הרחמן

נשבת ובר"ח וו"ט וחוה"מ וראש השנה אומרים כאן הרחמן

הרבנן הוא ישע תורה ואהבתו בלבנו ותהי
ידאו על פניו לבלתי נחטא. ויהיו
בנשיאותם לישם ייחודה.

גראף האורח:

וילפָן הַאֲבָדָן אֶת דְּשִׁלְחוֹן הַהֵּנָּה שְׁאָבָדָן עַלְוָו וִסְדָּר בּוֹ בְּלֵי מִשְׁעָנִי טַלָּם וְהַהֵּנָּה כְּשִׁלְחוֹן שֶׁאָבָרָם אָבִיט בְּלֵי עַבְדָּמָנוּ אֲבָדָן נִמְנָנוּ יְשֻׁבָּה. אֲלֹא חַסְדָּנוּ מִמְּנוּ בְּלֵי מִצְבָּה לְמִזְבֵּחַ וְלְעַלְמֵנוּ עַלְמִים אֲבָנִים: חַדְחָמָן הָאָיָבָדָן בְּלֵי אַבְדָּת הַזְּבָחָה. הָאָזְבָּיו וְאַשְׁטָן בְּלֵי אַעֲדָר לוֹ. בְּבָנָים שְׂחָרָר. וּבְכָנְסִים שְׂדָרוֹ. נְךָ יְיָ חָלוּ וּפְעַלְמָה תְּהָווּ וּבְעַלְפָעָה תְּהָווּ. וְיַדוּ נִכְבְּדוּ גַּבְסָטוּ מַגְלָחוּם וּקְהָבִים לְעֵדוֹ. אֲלֹא יוֹנָקָק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָנוּ שָׁום דָבָר תְּמָאָה וְהַרְרוּעָה עָן. שְׁמָה בְּלֵי הַיִםִים בְּעֵשֶׂר וּבְכּוֹדֶם מִעֵפה וּשְׁרַעַם. לֹא יִכְבַּשׂ בְּנָוָתָם הַהֵּנָּה וְלֹא יִגְלַּל לְשָׁוָתָם הַבָּא. אֱמֹן בְּנֵי רַצְנָה:

הַרְחָמֵן הוא ייחינו יזובנו ויקרבעו לימות המשיח
ולבנין בית המקדש ולחי העולם הבא.
מְגֹדֵל (בום שמחפלים מוסף, וכן במצוות שבת אטריות: **מנ hollow**) ישיבות
מלךו. ועשה חסיד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם: בפירות
דש ורעה. ודרשי יי לא יחסרו כל טוב: נער היה נם
בקנתי ולא ראיתי צדיק נעוז. וזרעו מבקש לחם: כל היום
חונן ומלה. זרעו לברכה: מה שאבלנו יהיה לשבעה.
מה שששתנו יהיה לרפואה. ומה שהותרנו יהיה לברכה
בדרכותך ויתן לפניהם ואבלו יותריו בדבר יי: ברובים
אתם לי. עיטה שמים הארץ: בריך הגבר אשר ובטה
ביה. יהוה יי מבטו: יי עוז לעמו ותן. יי יברך את עמו
בשלום: עיטה שלום במרומי היא ברחוות יעשה שלום
עלינו ועל כל עמי ישראל ואמרו אמן:

גנְחָמֶן, הַאֲנִידָלֶת שָׁם שְׁבָלוֹ שְׁבָת וְנַעֲמָה לְחֵי
הַשְׂרָטִים;

גְּרָמָקֶן, הַאֲוֹתָלֶת עַלְיוֹן אֶת תְּהִלָּתָה, לְטוּבָה
וְלְכָרְבָּה;

גְּרָמָקֶן, הַאֲוֹתָלֶת גְּדוּלָה אֶת שְׁמוֹתָה כֹּאֲתָה לְטוּבָה
וְלְכָרְבָּה;

גְּרָמָקֶן, הַאֲוֹתָלֶת לְרִיבָבָה בְּסֶבֶת שְׁוֹר עַל לְתִינָה;

גְּרָמָקֶן הַאֲוֹתָלֶת יְפָעֵל עַלְיוֹן שְׁפָנָה קְלִישָׁה וְשְׁהָרָה טְשָׁבָעָה
אֲשֶׁר פָּיוֹן עַלְיאָן קְדָשָׁן, וּבְזָמָן וְלָמָן מִזְמָרָה בְּנָדָעָה;

גְּרָמָקֶן הַאֲוֹתָלֶת יְקִים בָּעֵץ אֶת סְפָתָם חִידָה חַטְבָּתָה;

גְּרָמָקֶן הַאֲוֹתָלֶת גְּרִיעָה לְבוּנִים אֶחָרִים חַבָּאמָם לְקַרְאָתָן
דְּשָׁלָטָם;

בראש חדש וו"ט וחוה"מ וראש השנה אומרים:
להחי ונלחי אבוחינו, בלה ונבא, געיג' ווראה, גענצה
שטעג, ופֶּקֶד זיבך; ברעננו חביבון אבוחינו; ובוון זרשליט
ויה, זוברון פשיט בון דוד עביך, זוברון בון עמק בית ישראל
פניך, דפֶּנְיךָ ליטפה, קחן דפֶּסֶד ויליחטס לחיים מובים
זשיטים ביום כה ראש תעת הוה; זענונג הפניות הוה, ביום
טום בקרוא קרע הוה; זענונג הא השבותנות הוה, ביום
לאם בקרוא קרע הוה; זענונג הא הפנות הוה, ביום טום
אקרוא קרע הוה; זענונג שמיעי הא עצורת הוה, ביום טום אקרוא
רע הוה; זענונג חבורון הוה, ביום טום בקרוא קרע הוה; קורטס
ען גלייט ולודשען. זברט ז"א להחיים בו ליטפה, ופֶּקֶד בו
בקרבה, והושעינו בו לחיים מובים. בקרבר ישעה ורחליט, חום
ען גלויט זעם יתניינן ותאשטיין, בו אדרת יונינו, בו אט' מרכז

ברוך אתה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֶלְ�לָה
אָתָנוּ וְאַתְּ הָעוֹלָם בָּלוּ בְּטוֹבוֹ בְּחִנּוֹ בְּחִסְדְךָ
בְּרוּחָךְ וּבְרָחְמָיכָם רַבִּים. נְתָן לְחַם לְכָל בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם
חֲסָדָיו: וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹלָה תִּמְיד לֹא חִסְר לְנוּ וְאֶל יִחַסֵּר לְנוּ
מְזֻוּן תִּמְיד לְעוֹלָם וְעַד. כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וּמִפְרָנָם לְכָל יְשָׁלָחָנוּ
עַרְוךָךְ לְכָל וְהַתְּקִין מִחוֹה וּמְזֻוּן לְכָל בְּרִיחָתוֹ אֲשֶׁר בְּרָא
בְּרָחְמָיו וּבְרוּב חָסְדָיו בָּאָמֹר. פָוֹתָח אֶת יְדָךְ. וּמְשַׁבִּיעַ
לְכָל חֵי רָצְנוֹן: בָּרוּךְ אָתָה יי' הָנֶן אַתְּ הַכָּל:

נָזֶדֶה ?לְךָ ייְ אֱלֹהֵינוּ עַל שְׁהַנְּחָלָת לְאָבוֹתֵינוּ אֶרְץ
סִמְהָה מִזְרָחָה וּבְרָכָה בְּרִית יְהוָה בְּשָׂם

וְמַעֲזָן. עַל שְׁחִינָתֵנוּ מִאָרֶץ מִצְרַיִם וּפְרִיתֵנוּ מִבֵּית
עָבָדים. וְעַל בְּרִיתֵךְ שְׁחַתְמָתְךָ בְּבָשָׂרֵנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ
שְׁלִמְדָתֵנוּ. וְעַל חֲקֵי רְצָוָתְךָ שְׁהִזְעַתֵּנוּ. וְעַל חַיִם וּמוֹעֵן
שָׁאַתָּה וּן וּמְפָרְנָס אֲוֹתֵנוּ:

חינוך ופורים אמורים כאן וכל הניסים

עַל הַכָּל יי אֱלֹהֵינוּ אֱנֹהָנוּ מְודִים לְךָ וּמְבָרֶכִים אֶת
שְׁמֶךָ בְּאָמֹר זָכָרְתָּנוּ יְשֻׁבָּעָתָה. זִבְרָכָת אֶת יי
אֱלֹהֵינוּ עַל הָאָרֶץ הַפְּטוּבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ: בָּרוּךְ אָתָה יי
עַל הָאָרֶץ וּעַל הַפְּטוּבָה

רְהֵב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.

... ירושלים עירך, ועל הר ציון משפט בבבון,
ועל חיבלה, ועל מעונך, ועל הבירה, ועל הבית הפלוי

וְתִקְדּוֹשׁ שֶׁנַּקְרָא שֵׁמֶךְ עֲלֵינוּ. אָבִינוּ רְעִינוּ וְעַנְנוּ. פָּרְנָסָנוּ.
כָּלְכָלָנוּ. הַרְיוֹחָנוּ כְּרוֹחָנוּ לְנוּ מְהֻרָה מִכָּל צְרוֹתָינוּ. וְנָא
אֵל הַצְּרִיבָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִידֵי מִקְנּוֹת בְּשָׂר וְדָם. וְלֹא
לִידֵי הַלּוֹאֶתֶם. אֵלָא לִידֵךְ הַמְּלָאָה וְהַרְחָבָה. הַעֲשִׂירָה
וְהַפְּתֹוחָה. יְהִי רְצֵן שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נִכְלָם
לְעוֹלָם הַבָּא. וּמְלֻכּוֹת בֵּית הָוד מִשְׁיחָךְ פָּחוֹרָנָה לְמִקְוָמָה
בְּמַהְרָה בִּימֵינוּ:

בשבת אומרים כאן רצה, ובר"ח וו"ט וחוה"מ וראש השנה אומרים יعلا ויבוא:

**וְתִבְנָה יְרֵשֶׁלַיִם עִירָך בְּמִהְרָה
בַּיּוֹמָינוֹ בְּרוֹזָך אַתָּה יְיָ
בָּזְנוֹה יְרֵשֶׁלַיִם. (וַאֲמֵר בְּלֹחַשׁ) אָמֵן:**

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. לְעֵד הַאֲלֹהִים
אֱבִינָנוּ מֶלֶכְנוּ אֲדִירָנוּ. בָּרוּךְ אָנוּ. נָאָלָנוּ.

לפורים	לחנוכה
<p>בפי קדרבי ואקדר בישען הביר בעזענד ערלים האן הרשע בעט הילעמא לערת ויאבר את כל היהודים מער וען וק פַּנְתָּשׁ בִּים אֲדָכֶ שְׂלָה עַשְׁתָּה הידעת עט עשר הדא חרט אדר טהלה לסן, ואחר ברצין הובים הפרת אַ- ונצ'ו וילקאה את מהשבות והשבות ל- גמלו בראהן וווען אווח ואחר גען ע- הווען ענטהן וווען אווח וווען ענטהן גומ- ביפי פיחזרו בז יתנו בהן גדר השטמאן ובאיו בענפה פלאותין הרשה על עטיך ישראל לשבטם מהזקה והגבאים מחק רצעה, ואקה ברוטך תרבים עפרא להם בעט איזרכם. רביה אה ריבם. דגע את דעם, נקפת אה נקמתם. שקרת נבורים ביד חמשת נובים ביד מעיטים ווועיטים ביד צדיקים וטמאים ביד טודרים ווועים ביד שפכו חוירך ולך עשיית שם גיזיל וקדוש בעילאך ולעטיך ישראעל עשיית חשענין דולח ופרקון פולום זהה. ואדר פר גאו ביד לדבד ביד ווען את חיכוך וטבורה את כקעך ומליך נרות בתרומות קרע- זענין ענטהן וווען אווח גומל ענטהן גומל ענטהן גומל ענטהן גומל </p>	<p>בנ' אַבְרָהָם בָּסָם וְלָם בְּסָמָן זָהָב.</p>